نگاه

تاثیر گروه فشار اسرائیل بر سیاست خارجی آمریکا

حسن کامشاد

بخش پایانی

گروه فشار رهبران آمریکا را از فشار آوردن بر اسرائیل برای پذیرش صلح باز می‌دارد و بدین ترتیب مانع فیصله یافتن کشمکش اسرائیل و فلسطینی‌ها می‌شود و همین، به گفته نویسندگان، حربه نیرومندی به افراطی‌ها برای نفرگیری می‌دهد و بردامنه انبوه پیکارجویان بالقوه می‌افزاید. تلاش‌های جدید گروه فشار اسرائیل برای «تغییر رژیم» در ایران و سوریه می‌تواند به حمله ایالات متحده به این کشورها انجامد، که پیامدهایی بالقوه فاجعه‌آمیز دارد. «ما عراق دیگری لازم نداریم. خصومت گروه فشار با این کشورها، دست‌کم کار واشینگتن را برای یاری گرفتن از آنها بر ضد القاعده و پیکارجویان عراق دشوارتر می‌سازد، در حالی که کمک آنان بسیار ضروری است.» نویسندگان گزارش به شماری از اثرات منفی دیگر بر آمریکا و بر اسرائیل اشاره می‌کنند. ازجمله شرح می‌دهند که چگونه ایالات متحده در حال حاضر بر سیاست‌های توسعه‌طلبی اسرائیل در کرانه غربی [رود اردن] صحه می‌گذارد و در نتیجه واشینگتن شریک جرم تخلف‌های حقوق بشر جلوه می‌کند. حمایت ایالات متحده افراطی‌ها را جسور ساخته تا فرصت‌های متعدد صلح با کشورهای عربی مانند سوریه و با خود فلسطینیان و نیز اجرای توافق اسلو را پشت گوش اندازند. میبر شیمر می‌گوید او و همکارش والت پس از سال‌ها مطالعه سیاست خارجی آمریکا در خاورمیانه بر آن شدند که مقاله را بنویسند. «برای ما آشکار بود که بسیاری مردم مسئله مورد بحث ما را می‌فهمند ولی می‌ترسند درباره آن حرف بزنند... چون گروه فشار به تلافی‌جویی می‌پردازد.»

پی‌نوشت‌ها:

1- John Mearsheimer
2- Stephen Walt
3- John Boehner
4- Eliot Engel
5- Gary Bauer
6- Jerry Falwell
7- Ralph Reed
8- Pat Robertson
9- Dick Armey
10- Tom Delay
11- John Bolton
12- Robert Bartley
13- William Bennett
14- Jeanne Kirkpatrick
15- George Will

اولین دیکتاتور آفریقایی که محاکمه می‌شود

اریش ویدرمان
ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

در چند قدمی پست مرزی کامرون، دو مامور مسلح مرزی این کشور رنجروری را که پلاک سیاسی دارد، متوقف می‌کنند. مرد سیاه‌پوست تنومندی با لباس عربی آفریقایی سفیدرنگ پشت فرمان این اتومبیل است. پس از چند لحظه از ماشین پیاده می‌شود و به سوی صندوق عقب می‌رود و یک صندوقچه آلومینیومی بیرون می‌آورد. در آن را باز می‌کند و خطاب به دو مامور کامرونی می‌گوید: «بفرمایید از خودتان پذیرایی کنید.» چشم‌های آن دو مرزبان نزدیک است که از حدقه درآید زیرا در داخل آن صندوقچه دسته‌های دلارهای تا نخورده به صورتی منظم روی هم چیده شده است. اما از بخت بد آن آقا، این دو مامور مرزی اهل رشوه نیستند و پس از بازداشت، او را به مرکز ایالت می‌برند. پس از بررسی مدارک آن مرد بازداشت شده در کمال شگفتی معلوم می‌شود که او «چارلز تیلور» رئیس جمهور سابق لیبریا است، یعنی همان کسی که از او به عنوان «چارلز سلاخ» یاد می‌کنند. تا اینکه دولت بریتانیا از شورای امنیت سازمان ملل درخواست کرد تا تیلور برای محاکمه به «لاهه» هلند برده شود. او اولین حاکم مستبد آفریقایی است که توسط یک دولت آفریقایی تحویل دادگاهی مستقل و بی‌طرف می‌شود. چارلز تیلور یک جنایتکار جنگی است که مسئولیت صدها هزار قربانی جنگ‌های مختلف در غرب آفریقا متوجه او است. تنها در جنگ‌های داخلی لیبریا که شخص تیلور هدایت آن را برعهده داشت، بیش از ۲۵۰ هزار نفر جان خود را از دست دادند. پس از پایان جنگ داخلی نیز، تیلور شورش و قیام در کشورهای همسایه‌اش گینه و سیرالئون را سازماندهی کرد. او در مقابل دریافت الماس به شورشیان این کشورها اسلحه می‌داد، شورشیانی که به بریدن و قطع کردن دست و پای زندانیانشان معروف بودند. تیلور پس از آن قتل‌عام وحشتناک بر سر به دست آوردن قدرت، سرانجام در آگوست ۲۰۰۳ به نیجریه شرقی گریخت و تا مدتی همراه با اطرافیانش راحت و آسوده در ویلایی واقع در سواحل کالابار در حاشیه دلتای نیجر زندگی می‌کرد. اما این زندگی راحت بسیار گذرا بود زیرا «اوباسانجو» نخست‌وزیر نیجریه به دلیل فشارهای دولت‌های آمریکا و لیبریا سرانجام اعلام کرد که تیلور باید به دلیل اعمالش محاکمه شود. اما همه این اظهارات در حد حرف باقی ماند و او بازداشت نشد. اوباسانجو در اقدام بعدی به رئیس‌جمهور موقت لیبریا یعنی خانم «الن جانسون- سرلیف» اعلام کرد که اگر وی خواهان تیلور است باید خودش او را در کالابار بازداشت کند. و البته همان‌طور که پیش از این آمد در نهایت هم این پناهنده مهم و محترم به صورتی کاملاً اتفاقی بازداشت شد. اما پرسش اینجاست که نفر بعدی چه کسی خواهد بود؟ نفرات دوم و سوم لیستی که البته هنوز وجود ندارد، عبارتند از «حسن هابره» و «منگیستو هایله ماریام» دیکتاتورهای ساقط شده چاد و اتیوپی. حسن هابره سال‌ها است که تحت تعقیب قرار دارد. در زمان دیکتاتوری هابره یعنی در سال‌های دهه ۸۰، هزاران نفر از مخالفان رژیم وی در دخمه‌ها و اردوگاه‌های پلیس مخفی چاد بر اثر شکنجه‌های وحشتناک کشته شدند. هابره پس از سقوط رژیمش در سال‌های دهه ۹۰ به مدت ده سال همراه خانواده‌اش در ویلایی اشرافی واقع در حومه داکار پایتخت سنگال زندگی می‌کرد، تا اینکه چندین گروه حقوق‌بشری ادعانامه‌ای را علیه وی تنظیم کرده و خواستار محاکمه هابره شدند. اما به دستور بالاترین مقام قضایی داکار قرار بر این شد تا دادنامه جدیدی علیه او تنظیم شود. البته رئیس‌جمهور سنگال «عبدالله واده» چهار سال پیش از این اعلام کرده بود که درصدد تحویل هابره به دولت بلژیک است که البته این کار هم هنوز در مرحله حرف باقی مانده است. اما در صورت وقوع چنین امری بی‌تردید بسیاری از حاکمان آفریقا به وحشت خواهند افتاد چون اگر همکاری‌های حقوقی در دادگاه بین‌المللی شکل بگیرد، چه‌بسا دیگر حاکمان آفریقا نیز تحت تعقیب قرار بگیرند. از جمله این حاکمان می‌توان از جنگ‌سالاران سومالی و سران رژیم خارطوم که مسئول کشتار و آزار و اذیت اهالی دارفور هستند، یاد کرد. و یا از «کاگام» حاکم رواندا و «موسووینی» حاکم اوگاندا که هر دو نفر متهمان اصلی قتل‌عام‌ها در کنگوی شرقی به شمار می‌آیند. در حال حاضر حقوقدانان اتحادیه آفریقا مشغول بررسی مسئله محاکمه حاکمان مستبد آفریقا هستند. سران این اتحادیه اعلام کردند که صرف‌نظر از نتیجه دادگاه، هرگز حاضر به محاکمه هابره در هلند نبوده و آن دادگاه هر حکمی صادر کند مورد تایید اتحادیه نخواهد بود. به گفته رئیس‌جمهور کنگو یعنی دنیس ساسوانگوسو: «چنین دادگاهی در واقع توهینی است به شأن و منزلت آفریقایی.» دیکتاتور سابق اتیوپی منگیستو هایله‌ماریام یعنی همان جلادی که نامش به عنوان «کاشف ترور سرخ» در تاریخ آفریقا ثبت است نیز تا به امروز بدون هیچ محاکمه‌ای به زندگی راحت خود ادامه می‌دهد. او کسی است که در دوران حکومت خود برای سرکوبی غیرنظامیان، نه فقط از ناپالم و بمب‌های خوشه‌ای بلکه از ایجاد قحطی مصنوعی هم استفاده می‌کرد. در دوران او بود که حداقل یک‌صد هزار کشاورز اتیوپیایی قربانی کوچ دادن‌های اجباری شدند. یکی از نزدیکان وی می‌گوید زمانی ماریام دستور گردن زدن مردی را صادر کرد، تنها به این جرم که یک زمین کشاورزی کوچک دارد و این مسئله برای وی در حکم فئودال بودن قربانی بود. دردناک‌تر اینکه پس از اجرای حکم، سر قربانی بینوا را به بازار آورده و در معرض فروش گذاشتند! هایله ماریام پس از سقوط رژیمش در سال ۱۹۹۱، تا به امروز در ویلایی سفیدرنگ واقع در یکی از محله‌های اعیان‌نشین حراره پایتخت زیمبابوه زندگی می‌کند. با وجود آنکه جناب ماریام هر ماه صورت‌حساب تماس‌های تلفنی‌اش هزینه هنگفتی را به دولت زیمبابوه تحمیل می‌کند و با وجود آنکه گاه به دلیل افراط در نوشیدن الکل، خدمتکارها را به باد کتک می‌گیرد اما «رابرت موگابه» نهایت مراقبت و میهمان‌نوازی را در حق این میهمان محترم خود به جا می‌آورد. در اواخر سال ۱۹۹۹ چیزی نمانده بود که ماریام تحویل دولت اتیوپی داده شود. او در آن زمان برای معالجه بیماری قلبی‌اش در بیمارستانی در ژوهانسبورگ بستری بود. دولت آفریقای جنوبی هم امنیت او را تضمین کرده بود اما زمانی که سفیر اتیوپی تقاضای استرداد ماریام را کرد ظاهراً دولت آفریقای جنوبی قول خود را فراموش کرد. اما باز هم ماریام توانست با زیرکی سوار اولین هواپیما به مقصد حراره شود و جان خود را نجات دهد. چند روز بعد تنها پیامی که برای دوستان آفریقای جنوبی‌اش (که در دوران آپارتاید پشتیبانی‌های سیاسی و مالی زیادی از آنان به عمل آورده بود) فرستاد این بود: «حرامزاده‌های ناسپاس!» «ایدی امین دادا» رئیس‌جمهور سابق اوگاندا و احتمالاً خونخوارترین حاکم مستبد آفریقایی پس از دوران استعمار و پس از سقوط دولتش ۲۵ سال تمام راحت و آسوده در شهر بندری جده در عربستان سعودی زندگی کرد و در نهایت با ۷۵ سال سن در اثر نارسایی کلیوی درگذشت. حاکمان سعودی همواره با او به قول خودشان «پدر اعظم» به مانند یک دوست محترم و بسیار عزیز رفتار می‌کردند. ایدی امین در عربستان نه تنها از جهت انتخاب خوراک و مسکن آزاد بود بلکه به طور مرتب مقرری دریافت می‌کرد و همیشه یک اتومبیل نو و آخرین سیستم در گاراژ منزلش داشت. همه می‌دانستند که این حاکم مستبد سابق حداقل دستور قتل سیصد هزار انسان بی‌گناه را صادر کرده است اما برای دولت عربستان مسئله مهم این بود که ایدی امین مسلمان خوبی است که روزی دو بار به مسجد می‌رود. طی همه آن ۲۵ سال تنها یک بار رابطه دوستانه امین با میزبانانش دچار مشکل شد. در سال ۱۹۸۹ ایدی امین پنهانی از تبعیدگاهش خارج شد و به سوی کنگو پرواز کرد تا در آنجا ترتیب تشکیل یگان‌هایی برای تسخیر دوباره اوگاندا را بدهد، تلاشی که جز شکست و شرمندگی حاصل دیگری نداشت. اما سعودی‌ها به گفته خودشان تنها به خاطر قولی که داده بودند مانع از ورود مجدد وی به عربستان نشدند، ولی از آن پس ایدی امین از فعالیت‌های سیاسی و نظامی منع شده و اجازه مصاحبه با هیچ خبرنگاری را هم نداشت. گذشته جنایت‌بار امین هرگز موجب این نشد که وی پس از سقوط، از احترام و توجه محروم باشد. اینکه او در دوران حکومت خود، مخالفانش را طعمه سوسمارها می‌کرد و یا آنها را مجبور می‌کرد سر خود را به پتک آهنگری بکوبند خیلی زود فراموش شد و همه درباره آن جنایت‌ها سکوت کردند. جالب آنکه در کشورهای غربی هم کسی از وی به عنوان یک جنایتکار یاد نمی‌کند و بیشتر از هر چیز او را دلقکی دیوانه می‌نامند. «قیصر بوکاسا» دیکتاتور سابق آفریقای مرکزی نیز به دلیل آنکه زمانی جزء سربازان ویژه فرانسه بوده است، توانست پس از سقوط دولتش در سال ۱۹۷۹ در کشور فرانسه ساکن شود. اما معلوم نیست به چه علت ناگهان در سال ۱۹۸۶ تصمیم گرفت سفری به وطنش انجام دهد و البته در همان فرودگاه مقصد بازداشت شد. بوکاسا دیکتاتور بدنام و جنایتکاری بود که زیرزمین‌های قصرش واقع در «بانگوی» را تبدیل به شکنجه‌گاه مخالفانش کرده بود. بوکاسا کوتاه‌زمانی پس از رسیدن به قدرت دستور قتل یکصد دانش‌آموزی را که علیه قانون لباس متحدالشکل تظاهرات به راه انداخته بودند، صادر کرد. بنا به گفته‌ها شخص بوکاسا چندین نفر از مخالفان خود را کشته و سپس آنها را خورده بود. این دیکتاتور خونخوار در سال ۱۹۸۷ محاکمه و به اعدام محکوم شد که البته بلافاصله این حکم به حبس ابد تقلیل یافت. اما پس از چند سال آزاد شد و در سال ۱۹۹۶ به مرگ طبیعی مرد. بوکاسا ۱۷ زن و ۵۰ فرزند از خود برجای گذاشت...

منبع: اشپیگل آن لاین

خبرها

عدم توافق احزاب نارنجی اوکراین

ایلنا: احزاب اوکراین برای امضای قرارداد ائتلافی با یکدیگر توافق نکردند. خبرگزاری اوکراین گزارش داد: «بلوک یولیا تیموشنکو (BYT) به رهبری «یولیا تیموشنکو» و بلوک «اوکراین ما» به رهبری «ویکتور یوشچنکو» رئیس جمهوری کنونی اوکراین و حزب سوسیالیست به رهبری «الکساندر موروز» نتوانستند با یکدیگر ائتلاف کنند ولی رهبران این سه حزب اعلام کردند که تا دو روز آینده پیش‌نویس قراردادی را تهیه خواهند کرد.» تیموشنکو نخست‌وزیر سابق اوکراین پس از پایان جلسه سران حزب با شرکت در کنفرانسی مطبوعاتی با رد فشارهای سیاسی گفت: «هر یک از سه حزب اصلی برنامه‌های خود را اعلام کردند و اکنون قرار است برای رسیدن به یک نتیجه اصولی پیش‌نویس ارائه کنیم.» حزب مناطق به رهبری «ویکتور یانوکوویچ» نخست‌وزیر پیش از انقلاب نارنجی اوکراین در انتخابات ۲۶ ماه مارس ۳۱/۱۴ درصد آرا را از آن خود کرد. بلوک تیموشنکو ۲۲/۲۹ درصد و بلوک اوکراین ما ۱۳/۹۵ درصد، حزب سوسیالیست ۵/۶۹ و حزب کمونیست ۳/۶۶ درصد آرا را از آن خود کردند.

محاکمه مخالف جنگ عراق در انگلیس

فارس: دادگاه نظامی ارتش انگلیس اولین جلسه دادگاه یک افسر مخالف جنگ عراق را در این کشور آغاز کرد. به گزارش خبرگزاری فرانسه یک پزشک نیروی هوایی سلطنتی انگلیس به دلیل خودداری از بازگشت به عراق به دلیل اعتقاد به غیرقانونی بودن این جنگ، در دادگاه نظامی این کشور محاکمه شد. مالکوم کندال اسمیت ۳۷ ساله به اتهام سرپیچی از دستورات قانونی مافوق و شرکت نکردن در آموزش‌های پیش از اعزام به بصره در سال ۲۰۰۵، محکوم می‌شود. دادگاه این افسر ارتش انگلیس که تابعیت دوگانه انگلیسی- نیوزیلندی دارد قرار است به مدت سه روز در دادگاه نظامی انگلیس برگزار شود.

اوریبه با اتهامات جدیدی روبه رو شد

ایلنا: رئیس جمهوری کنونی کلمبیا که در تلاش است برای سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۰ بار دیگر رهبری این کشور را به دست گیرد، با اتهامات جدیدی روبه رو شده است. بی بی سی گزارش داد: «تنها چند هفته مانده به برگزاری انتخابات ریاست جمهوری ماه مه کلمبیا که در آن «آلبارو اوریبه» برای انتخاب مجدد به عنوان رئیس جمهوری تلاش می‌کند، با اتهاماتی چون تقلب در انتخابات ۲۰۰۲ و حمایت از گروه‌های شبه نظامی راستگرا برای ارتکاب فعالیت‌های غیرقانونی در داخل و خارج از کشور به‌ویژه فعالیت علیه دولت «هوگو چاوس» رئیس جمهوری ونزوئلا روبه‌رو شده است. در مرکز این جنجال‌ها «خورخه نوگرا» رئیس سابق پلیس مخفی کلمبیا (DAS) قرار دارد.

آگهی استخدام

آموزشگاه زبان انگلیسی میلاد به تعدادی مدرس باسابقه آقا و خانم در مناطق میدان شیخ بهایی، تهرانپارس، گیشا، پاسداران، تجریش، ولنجک، نظام آباد و پیروزی نیازمند است.
آدرس: ضلع شرقی میدان شیخ بهایی، پلاک ۳
تلفن: ۲۸-۸۸۲۱۲۸۲۶

UNDP

Vacancy Notice for UNDP in Iran

The Office of the United Nations Development Programme (UNDP)-intends to recruit a "Driver"
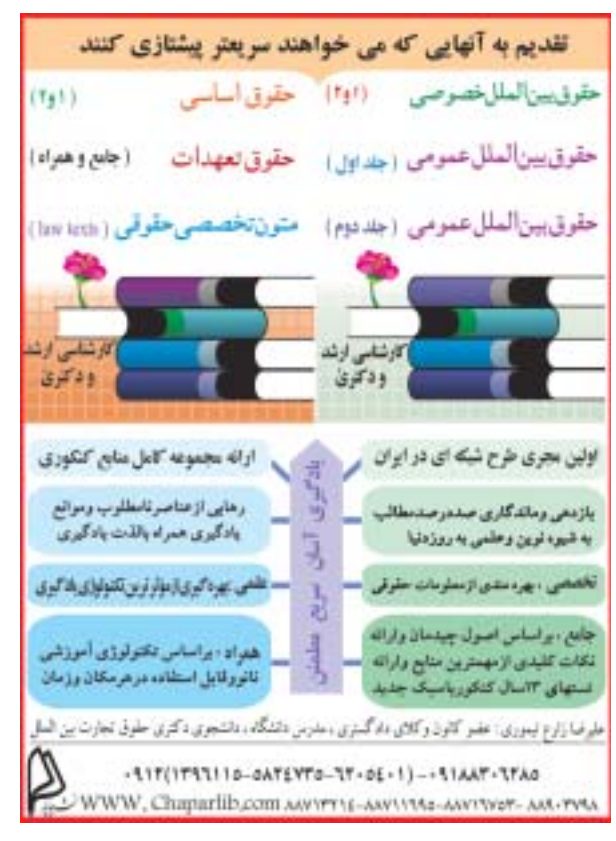
For Further information, Please consult the detailed job description posted on
http://jobs.un.org.ir
Please either apply online or send a copy of your CV to
registry.ir@undp.org
by 20 April 2006